

LUCIE BIELAKOVÁ

Jak vyrobit kytice, které nevadnou

KRÁSA Z PAPIRU

mladá fronta

Kráska z papíru

Jak vyrobit kytice, které nevadnou

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.mf.cz
www.albatrosmedia.cz

Lucie Bielaková
Kráska z papíru – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

KRÁSA
Z PAPIRU

LUCIE BIELAKOVÁ

Jak vyrobit kytice, které nevadnou

KRÁSA Z PAPIÍRU

mladá fronta

Je pro vás tato kniha vzácnější než modrý mauritius? Tak ji opečovávejte!
Pokud ale máte nějaké méně důležité, pošlete je dál s **www.restorio.cz**.

Albatros Media podporuje udržitelný rozvoj, který vrací použitým věcem smysl.
On-line antikvariát Restorio vaše knihy odkoupí a zaplatí vám ihned – nečekáte,
až se prodají. Získané peníze si můžete nechat nebo si vyberete charitu,
kterou jimi podpoříte. V tom případě navýší Restorio částku o 20 %.

PODĚKOVÁNÍ

Věnováno všem lidem, kteří dosud neobjevili svůj talent.

Mnohokrát jsem si v životě zkoušela v legraci děkovnou řeč, kdybych vyhrála Oscara (asi je to tím, že mám původně vystudované herectví) a tato malá část knihy se tomu v mikro měřítku trochu podobá.

Děkuju tomu nahoře, že mi dal talent a taky nástroj, jak se o něj s vámi podělit. Děkuju mamce a tatškovi, že se snažili ze mě vychovat vynalézavého člověka. Stejně tak oběma babičkám, bez jejichž něhy a láskyplné náruče bych nevyrostla v tu, kterou jsem. Děkuju dědovi, který mě od malička vedl k přírodě, sestře, že je mojí největší fanynkou a mým třem úžasným synům, kteří zvládají život s ne úplně normální mámou. Můj největší dík ale patří mému muži Kubovi, který mě dokola ujišťoval, že napsat

tuhle knihu je jedna z nejlepších věcí, která mě potkala a vytrvale mě podporoval po celou dobu jejího vzniku. A druhý největší dík patří vám všem, kteří jste se rozhodli moji první knihu koupit. Děkuju za vaši přízeň, podporu a neuvěřitelně krásné komentáře, které mi píšete na sociálních sítích i v e-mailech. Jste mým hnacím motorem a neexistují slova, kterými bych vyjádřila, jak moc vděčná za to všechno jsem. A děkuju i za to, že jste mi pomohli s výběrem slova v této knize, když jsem váhala, jak pojmenovat "šulanek" při tvoření levandule.

Děkuju na stokrát a snad vám to moje kniha oplatí klidem v duši, který nastává, když se člověk ponoří do procesu tvoření.

LUCIE A JEJÍ KRÁSA

Sledovat lidi, kteří něco opravdu umějí, je povznášející. Jejich umění naplňuje druhé radostí, probouzí obdiv a lahodí oku i duši.

Přesně takové pocity vyvolává tvorba Lucie Bielakové. Vytváří květiny z papírů a dalších materiálů, se kterými se v životě běžně setkáváme, ale těžko si umíme představit, jaká nádhera z nich může vzniknout. Luciiny ruce jako by kouzlily. Dávají vzniknout květinám, které nevadnou, ale zároveň si ponechávají díky tvůrkyni autenticitu a život, jež jim svou dovedností a kreativitou dokáže vtisknout.

Ať už si je doma dáte do vázy, jen tak zavěsíte nad stůl nebo postel, či připevníte na zeď obří variantu květů, oživí a zútulní každý prostor. Roztomile se budou vyjímat i v rukou nevěsty,

a když je přinesete na návštěvu hostitelce, ocení, že budou zdobit déle než jen pár dní. A pokud se je naučíte vytvářet podle návodů obsažených v knize sami, můžete zažít opojení z vlastnoručně vykonaného díla.

Lucie, přestože by si mohla nechat postupy výroby pro sebe, podělila se o ně s dalšími nadšenci, kteří se chtějí také naučit vyrábět papírové květiny. Navíc přináší i užitečné rady a informace, které nasbírala během let, kdy papírovou krásu tvoří.

Můžete její umění jen obdivovat nebo se pustit po jejím vzoru rovnou do práce.

Ať se vám daří!

Klára Mandausová

NŮŽKY, DRÁTKY, LEPIDLO... A JDE SE NA TO

Svatá trojice, bez které se neobejdete. Mohli byste si papír třeba natrhat místo nastříhat, použít bílek místo lepidla a špejli místo drátku, ale přece jen chceme, aby květiny vypadaly co nejlépe. I tak vám ale prozradím pár vychytávek, které můžete použít.

Co se týče nůžek, je to velmi individuální. Já nejraději používám poměrně velké, i když stříhám malé lístečky. Jde mi to s nimi lépe a rychleji (na jeden zátah ustříhnu celý lístek). Naopak většina žen, které učím květiny vyrábět na workshopech, si vybírá nůžky menší. Opravdu záleží na vás, které vám lépe padnou do oka, respektive do ruky. Důležité je jen jedno: aby byly ostré!

Drátky teď používám floristické, ale když jsem začínala, brala jsem vše, co mi přišlo pod ruku. Nej-dostupnější byl drátek na cívce nebo dřívku, který se používá například při výrobě věnců. Pokud máte poblíž železářství, které mám já přímo za domem hned vedle papírnictví – náhoda? –, můžete si vybrat z většího množství drátků různé tloušťky. Použila jsem ale třeba

i tenoučké drátky, kterými byla omotaná láhev vína (kamarádi vědí, jak mě potěšit rovnou dvakrát), a taky jsem je vypreparovala ze starého kabelu k televizi.

Lepidlo je kapitola sama o sobě. Než jsem našla ideální, které bych nemusela objednávat ze zahraničí, trvalo to dlouho. Celý život jedu stylem pokus–omyl a ani u lepidla tomu nebylo jinak. Mým favoritem je už dlouhou dobu červený Herkules Expert. Jedná se, pravda, o lepidlo na dřevo, ale v tom právě spočívá vtip. Je hutnější, rychleji schne a stačí vám kapička. Pokud byste ho nesehnali, můžete použít jeho žlutého bráchu, klasický Herkules na papír, který najdete v každém papírnictví. Hodit se vám bude i to nejobyčejnější lepidlo v tyčince, s nímž budete papír laminovat, čímž zajistíte větší pevnost klasického tenkého krepáku.

P. S.: Pokud byste nesehnali červený Herkules Expert, sáhněte v hobbymarketu po jakémkoli lepidlu na dřevo.

S kapesníčky a vášní

Kromě věcí, bez kterých se neobejdete, tedy nůžek, drátků, lepidla a papíru, existuje i pár pomůcek, které vám ulehčí práci a díky nimž docílíte realistického vzhledu.

Bude se hodit obyčejné pravítko, jímž nejen odměříte požadovanou délku papíru, ale také ho přes ně pohodlně, a hlavně rovně přehnete. Dále alobal, ze kterého vytvoříte kuličku jako základ středu květu (například u sasanky). Použít můžete i obyčejnou látkovou utěrku jako jednoduchou měkkou podložku, kterou využijete při tvarování okvětních plátků a žilkování listů. Mimochodem žilkování budete provádět pomocí šídla nebo širší jehly, použít můžete ale i kovový hrot kružítko. Zkrátka cokoli, čím se vám podaří udělat rýhu do papíru. Papírová utěrka nebo kapesníčky pomůžou v případě, že budete potřebovat trochu hrubší nebo širší stonek. Nastříháte je na proužky a pomocí lepidla budete omotávat drátek tak dlouho, než dosáhnete požadované tloušťky stonku. U tvoření nejmenších kytiček využijete výhody pinzety. Může být jakákoli, stačí ta na trhání obočí. Potřebovat budete také obyčejnou špejli, díky které krásně ohnete okvětní plátky, v případě nouze ji můžete použít místo stonku. Pokud vám doma zbyla z malování papírová maskovací páska, bude se hodit při výrobě papírových listů. Velkým pomocníkem je i tavná pistole nebo oboustranná lepicí páska. Využijete i entlovací nůžky (když je nemáte, nevadí, jde jen o to, že urychlí práci), pečicí papír, díky němuž jednoduše přenesete šablony na papír. A pokud bych měla zmínit ještě jednu věc, bez které se neobejdu, byly by to cukrářské tvarovače

s kulatým koncem v různých velikostech, které na internetu najdete pod názvem „kulaté kostice“. Velmi jednoduše s nimi docílíte ohnutí papírových okvětních plátků do tvaru mističky. Hodí se i pár pomocníků ze spíže. Například malé bílé fazole, quinoa, mouka, krupička nebo kuskus, kurkuma, skořice, mák a šťáva z červené řepy.

Vyrábění papírových květin je nejen moje práce, ale hlavně vášně. Věc, se kterou vstávám i usínám, protože ji miluju. A protože jsem k ní přilepená. Občas doslova.

Jak ráda říkám, fantazii se meze nekladou, a tak je jen na vás, co všechno použijete. Třeba vás napadne něco mnohem lepšího a přijdete na vlastní originální postup. Stačí se jen ponořit do procesu tvoření a myslet na to, že nic není špatně. Nemůžete nic zkazit. Vše vás posune dál. Základem úspěchu je chuť, nebo ještě lépe, touha něco vytvořit. A pokud se vám práce nepovede napoprvé tak, jak si představujete, nesmutněte a uvědomte si, že teprve cvik dělá mistra. Kdybyste viděli květiny, které jsem kdysi dávno vyrobila jako první, hodně byste se nasmáli!

Chci se s vámi podělit ještě o jednu věc, která může pomoci. Pokaždé, když budete chtít vytvořit jakoukoliv květinu, která třeba ani není v této knize, je důležité si ji pořádně nastudovat. Ideálně v přírodě nebo v květinářství. Prohlédnout si ji tak, jako byste se na ni dívali poprvé v životě. Já si často představuji, že jsem mimozemšťan a přilétla jsem na tuhle planetu s tím, že objevuji nové věci – ano, je to poněkud legrační, vím to. Pozorně si všímat, jakou barvu a stavbu mají okvětní plátky, jak do sebe zapadají, a také to, kde a jak jsou na rostlině umístěny listy. Zda mají stejnou barvu

i zespodu, zkrátka vše prozkoumat do nejmenších detailů a zapamatovat si to. Je ale pravda, že jsem pokaždé neměla možnost nastudovat si květinu, kterou jsem vyráběla, naživo. V tom případě mě zachránil Google a skvělá možnost zvětšit si fotku dané květiny. Často zapomínám, že je tato praxe při listování knihou nemožná, a snažím se dvěma prsty roztáhnout stránku.

J. K. Rowlingová začínala psát mého oblíbeného Harryho Pottera v kavárně na ubrousky, mně zase učarovaly obyčejné papírové kapesníčky. Když mi jednou chyběl hnědý krepový papír, přišla jsem na to, že díky kapesníku namočenému do silné kávy vytvořím nejpřirozeněji vypadající větvičku. Mým velkým přáním je, vás inspirovat a nadchnout, abyste se nebáli vytvořit něco sami. Když při tom vypnete hlavu, dost možná uslyšíte svou duši a ušetříte za terapeuta. V tomto směru

mě papírové květiny opravdu zachránily. Nikdy předtím jsem navíc netušila, že mám talent. Tak zkoušejte, experimentujte, hrajte si. Třeba na konci přijdete na to, že máte taky zlaté ruce, i když jste si to o sobě nemysleli nebo vám okolí tvrdilo opak. A když je nebudete mít zlaté, tak modré určitě. Pokud se pustíte do vyrábění modřence.

Rostliny jsou v knize řazené abecedně a u každé je pomocí znaku kytiček uvedena obtížnost. Jedna kytička znamená úroveň, kterou zvládne i začátečník. Dvě kytičky patří středně obtížným a tři nejnáročnějším a nejpracnější. I do nich se samozřejmě může pustit každý, ať už pokročilý, nebo méně zkušený. Jen je třeba uvědomit si, že „tři kytičky“ vyžadují víc práce a trpělivosti.

Přeju vám zábavné tvoření!

Vaše Lucie B.

 = snadné

  = střední

   = náročné

OBSAH

Poděkování	7	Kosatec	113
Lucie a její krása	8	Levandule	119
Nůžky, drátky, lepidlo... A jde se na to	9	Lípa	123
Obsah	13	Maceška	127
		Modřenec	131
Aksamitník	15	Narcis	135
Anturie	21	Netřesk	141
Bavlník	27	Pampeliška	145
Brambořík	31	Pivoňka	149
Břečťan	35	Pryskyřník asijský	155
Cínie	39	Pryskyřník	159
Čemeřice	45	Růže David Austin	163
Echinacea	51	Sakura	169
Eukalyptus	55	Sasanka	175
Hortenzie	59	Sedmikráska	181
Houby	65	Tráva	185
Chrpa	69	Turan	189
Jahodník	73	Vánoční kaktus	193
Jestřábník	77	Vlčí mák	197
Jiřina	81	Vrba kroucená	201
Jitrocel	87	Zahradní růže	205
Jíva	91	Zelenec	211
Jmelí	97	Zlatý déšť	215
Kapradí	101	Zvonek	221
Karafiát	105	Šablony	225
Kopretina	109		

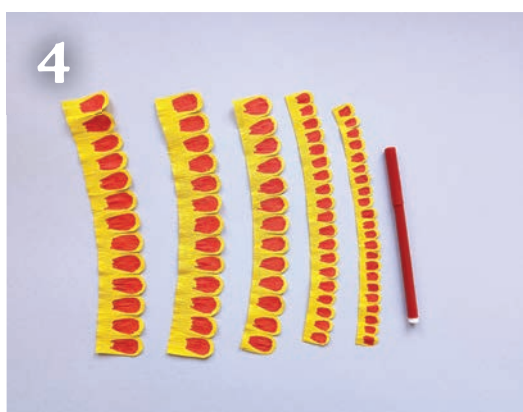
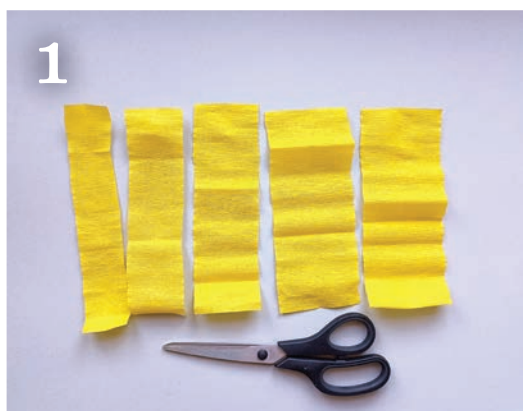
AKSAMITNÍK

Budeme potřebovat:

- 1 ks hrubšího drátku v délce 20 cm, 1 ks drátku v délce 15 cm
- obyčejný žlutý krepový papír
- ½ bílého kancelářského papíru A4
- proužek zeleného krepového papíru na omotání stonku
- malý obdélník zeleného krepáku na vytvoření kalíšku pod květ
- zelenou temperovou nebo akrylovou barvu
- štětec
- nůžky
- nůžky na manikúru
- lepidlo v tyčince
- disperzní lepidlo
- červený nebo oranžový fix

Krok za krokem:

- 1 Ze všeho nejdřív zpevníme krepový papír technikou, které se říká laminace. Není to nic složitého, v podstatě jen na sebe nalepíme 2 kusy papíru pomocí jakéhokoliv lepidla v tyčince. Nastříháme pruhy žlutého krepáku o délce 20 cm a šířce 8 cm (tento jediný potřebujeme dvakrát), další pruhy budou široké 6 cm, 5 cm a 4 cm. Celkem tedy budeme mít nastříhaných 5 pruhů.
- 2 Všechny podélně přepůlíme a jednu plochu potřeme tyčinkovým lepidlem. Postupujeme opatrně, aby se papír neroztrhl. Je lepší nanášet lepidlo po malých částech shora dolů než zleva doprava. Respektujete tím přirozená vlákna papíru. Poté obě plochy přitiskneme k sobě tak, aby byl výsledný pevný pruh rovný a hladký. Stejně postupujeme u všech žlutých pruhů a necháme chvíli zaschnout.
- 3 V této fázi pruhy nastříháme zhruba do tří čtvrtin na široký hřebínek. Stříhat začínáme vždy od místa přehybu, kde je papír spojený. Dva největší pruhy nastříháme

zhruba na šířku palce (asi 1,5 cm) a u dalších pruhů budeme šířku pozvolna ubírat. Nahoře pak zastříháme do obloučku, ale v podstatě stačí, když odstříháme dokulata jen růžky.

4 Všechny obloučky nabarvíme fixem tak, aby nahoře zůstal kousek žlutý. Mně to připomíná nalakované nehty. Použít můžeme červený nebo oranžový fix, pokud nemáme, aksamitník bude krásný i ve žluté verzi. Záleží jen na vaší fantazii, jak ho vybarvíte.

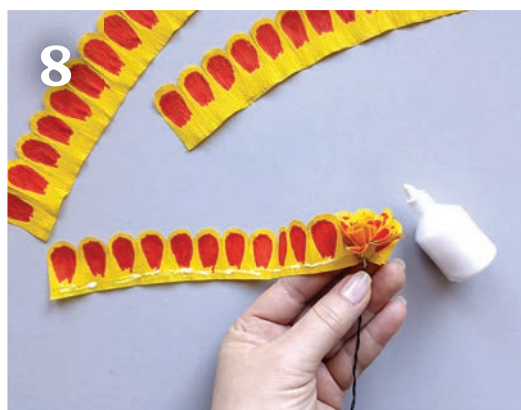
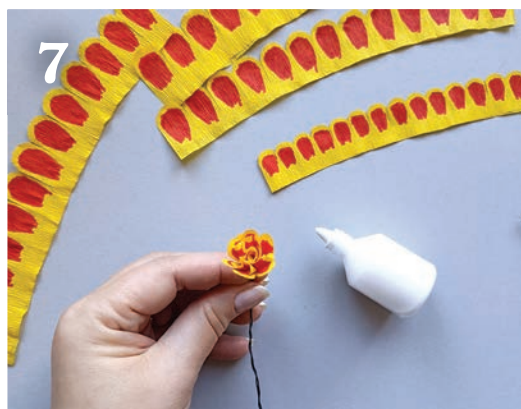
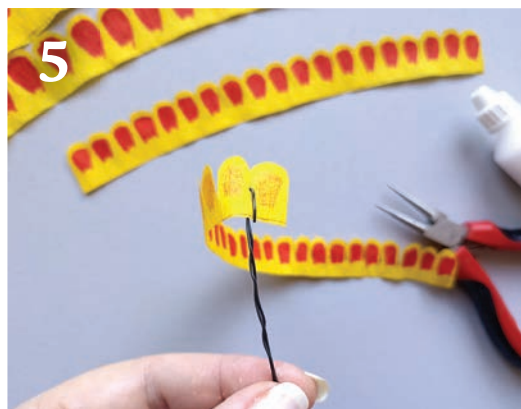
5 Připravíme si drátek na stonek (pokud jste použili drátek na cívce jako já, dejte si nejlépe dva k sobě, ať stonek dostatečně zpevníte) a vršek drátku ohneme. Vznikne malý háček, který zavěsíme za první oblouček nastříhaný na nejtenčí šířku. Děláme to z prostého důvodu – až budeme kolem dokola omotávat další pruhy, stonek se tak lehce nevyvleče.

6 Na spodní stranu proužku nanese se po celé délce disperzní lepidlo a budeme omotávat kolem drátku tak, aby nabarvené části obloučků směřovaly dovnitř. Nejdůležitější je způsob omotání, kdy je dobré papír trochu řasit, než ho stiskneme pevně k drátku. Jako když chceme nařasit závěs na okně. Nebudeme tedy papír moc utahovat, ale naopak. Proužek řasíme, tiskneme k drátku a při tom zároveň lepíme dokola, aby se vykrývaly mezery mezi obloučky.

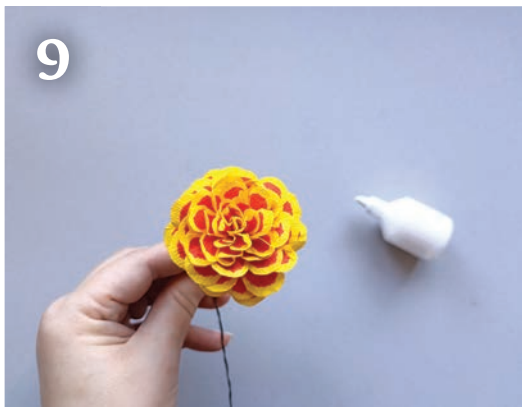
7 Po nalepení prvního proužku by měl vzniknout základ květu, který můžeme prsty upravit tak, aby působil souměrně.

8 Pokračujeme v lepení dalších proužků a snažíme se vždy vykrývat mezery v předchozích řadách.

- 9 Tak pokračujeme se všemi nastříhanými proužky, než vznikne celý květ, který můžeme opět prsty poupravit tak, aby se nám výsledek líbil.
- 10 V této chvíli přichází na řadu listy, které vytvoříme z poloviny papíru A4. Opět budeme laminovat, tentokrát ovšem běžný papír. Polovinu A4 ještě jednou přeložíme a jednu stranu potřeme lepidlem. Disperzní lepidlo rozetřeme rovnoměrně po celé jedné ploše papíru a drátek přiložíme doprostřed plochy natřené lepidlem tak, aby nahoře zůstaly volné zhruba 3 cm. Pečlivě přitiskneme k sobě a v místě, kde je drátek, pevně přitlačíme. Tímto způsobem drátek opticky vystoupí a naznačí, kudy povede střed listu.
- 11 Pomocí tenkého papíru (dá se použít průsvitný pečicí papír) obkreslíme šablonu listu pro aksamitník.
- 12 Překreslíme na papír s drátkem tak, aby byl drátek uprostřed listu. Doporučuji vystříhnout pouze hrubý obrys a zoubky na listu dodělat dodatečně (ideální jsou na to staré nůžky na manikúru).
- 13 Celý list nabarvíme z obou stran tmavě zelenou temperou nebo akrylovou barvou. Pokud nic z toho nemáme, použijeme zelený fix nebo pastelku.
- 14 Špičky každého lístku zmáčknete mezi prsty tak, aby- chom vyznačili jeho střed a docílili 3D efektu. Cokoliv je rovné jako placka, nevypadá dobře.
- 15 Kalíšek pod květ vyrobíme z obdélníku zeleného kre- páku o délce 6 cm a šířce 5 cm, na který nanese- me tyčinkové lepidlo, a přitiskneme na něj druhý, stejně velký obdélník. Delší stranu takto zpevněného obdélníku nastříháme na stříšky.

9

10

11

12

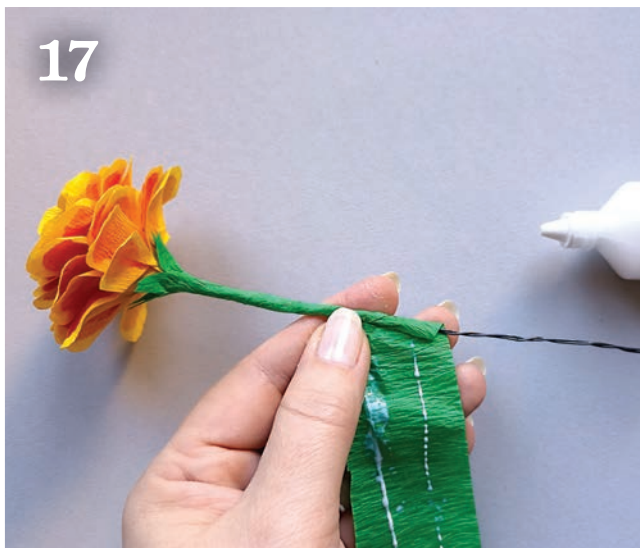
16 Omotáme kolem stonku, aby vrcholy stříšky přesahovaly konec květu, a pevně přitiskneme.

17 Na proužek zeleného krepáku nanese se slabou vrstvou lepidla a omotáme stonek zhruba do poloviny.

18 V polovině stonku přiložíme list a omotáváme už společně.

Z VLASTNÍ ZKUŠENOSTI:

Aksamitník se vyskytuje v mnoha podobách. Můžeme vyzkoušet vlastní barevnou kombinaci, případně krepový papír vyměnit za kávové filtry, které obarvíme podle toho, jakou variantu květu chceme vyrobit.

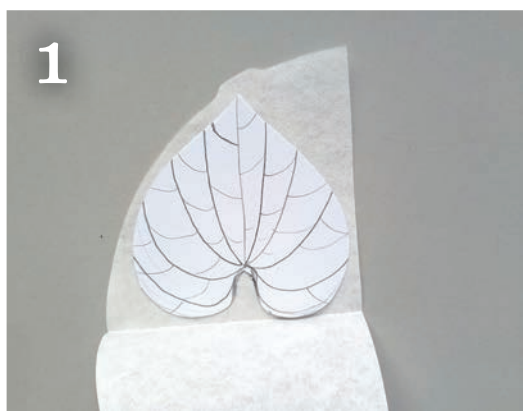
ANTURIE

Budeme potřebovat:

- bílý kávový filtr
- nejmenší kroupy nebo kuskus
- nůžky
- disperzní lepidlo
- papírový kapesník nastříhaný na pruhy asi 1,5 cm široké
- 4 papírové kapesníky nastříhané na šířku 3 cm
- štětec
- tempery nebo akrylové barvy (bílou, žlutou, zelenou, červenou)
- 1 ks hrubšího drátu v délce 30 cm
- pruh zeleného krepového papíru
- lepidlo a lak na vodní bázi Mod Podge

Krok za krokem:

- 1 Z kávového filtru odstříhneme část, která ho na kraji spojuje, aby se dal celý rozložit. Na průhledný (například pečicí) papír překreslíme šablonu, kterou vystříhneme a položíme dovnitř kávového filtru tak, aby jeho druhá část šablonu překryla.
- 2 Přeložíme jednu stranu filtru přes šablonu a tužkou překreslíme tvar a vzor.
- 3 Papírový kapesník nastříháme na pruhy široké asi 1,5 cm.
- 4 Všechny pruhy opatrně pevně smotáme, bez použití lepidla. V tomto případě není žádoucí, udělalo by medvědí službu, pruhy by nedržely, naopak by se rozpadaly. Při motání naopak pomůžou zpocené ruce. Můžeme si konečky prstů lehce navlhčit, podobně jako to dělají prodavačky, když manipulují s bankovkami.
- 5 Kávový filtr s předkreslenou šablonou rozložíme a otočíme tak, abychom dokázali na čáry nanést lepidlo.

Pokusíme se udělat čáry opravdu tenké, ideální je značka Herkules s úzkou hubičkou. Pokud ho nemáme, nanesele lepidlo po malých částech třeba párátkem. Ihned po nanesení na ně vkládáme připravené papírové provázky tak, aby přesně kopírovaly šablonu. Přesahující provázky ustříhneme. Nebudeme vyplňovat okraj ve tvaru srdce, provázky klademe pouze na prostřední část.

6 Protilehlou volnou část kávového filtru potřeme disperzním lepidlem. Pracujeme opatrně, ideálně větším plochým štětcem (já používám starý štětec na make-up).

7 Natřenou plochu kávového filtru překlápíme na stranu, kde jsou papírové provázky, a postupně prsty tiskneme každý kousek plochy. Tak vystoupí vzor. Necháme aspoň 15 minut zaschnout. Proces můžeme urychlit fénováním.

8 Po zaschnutí vystříhneme konečný tvar anturie. Budeme potřebovat velmi ostré nůžky, protože jsme kávový filtr slepili a je teď mnohem pevnější.

9 V tomto kroku přichází moje oblíbená část, barvení. Použila jsem červenou temperu, ale můžeme sáhnout po jiném odstínu, který se nám líbí. Nebojíme se experimentovat a barvy různě míchat. Při barvení postupujeme důkladně, abychom nevynechali ani kousek. Obzvlášť v místech, kde vystupuje plastický vzor, barva ráda vzdoruje.

10 Střed květu, takzvaný toulec, vyrobíme pomocí nejmenších krup nebo kuskusu, pruhů nastříhaného papírového kapesníku a disperzního lepidla. Jako podložku použijeme ubrousek.

- 11 Jeden konec hrubého drátu omotáme v délce 7 cm pruhy papírového kapesníku, na které nanese lepidlo. Měli bychom vytvořit váleček, který se bude nahoře plynule zužovat. Neděláme ho moc hrubý, budeme na něj totiž nanášet ještě vrstvu s kroupami.
- 12 Celý váleček potřeme bohatě disperzním lepidlem a obalíme jej v malých kroupách (nebo kuskusu), které jsme vysypali na připravený ubrousek. Naším úkolem je obalit váleček co nejlépe, aby nezbylo jediné volné místo. Kroupy by měly být nalepené hladce vedle sebe, ale ne přes sebe. Na toulci by se vytvořily hrudky, což nechceme. Necháme vše pořádně zaschnout minimálně hodinu.
- 13 V malé misce smícháme bílou temperovou nebo akrylovou barvu, do které přidáme trochu žluté a malou kapku zelené. Celý toulec nejprve natřeme světle žlutým odstínem a nakonec obarvíme spodní část světle zelenou. Barvu nanášíme měkkým štětcem (já použila starý štětec na oční stíny) tak, aby se dostala i do mezer mezi zrníčky. Dáváme pozor, aby barevné přechody nepůsobily tvrdě, měly by do sebe plynule přecházet.
- 14 V tomto kroku natřeme list anturie lakem Mod Podge, což je lepidlo a lak na vodní bázi, ale můžeme použít jakýkoliv lak na papír.
- 15 V momentě, kdy nalakovaný list dokonale uschne, propíchneme část pod středem srdce. Použijeme šídlo nebo kružítko a snažíme se udělat větší díрку.
- 16 Dírkou provlékneme drát stonku, přičemž na konec toulce nanese kapku lepidla pro lepší fixaci ke květu. Opět budeme potřebovat pruhy papírového kapesníku,

